

DSF KONGRE TEZLERİ ve HEDEFLERİ

18. Dünya Sendikalar Federasyonu Kongresi, 2020 yılının başında patlak veren ve bugüne kadar

6.127.981 milyon ölüm ve 481.756.671 milyon enfeksiyona neden olan COVID 19 salgını nedeniyle, özellikle dünya genelinde işçiler için zor ve benzeri görülmemiş koşullarda toplanıyor. COVID 19 salgınına en çok kurban veren ülkelerin başında ABD, Brezilya, Hindistan, Rusya gibi ülkeler gelmektedir.

Yeni bir uluslararası ekonomik krizin başlangıcı ile çakışan COVID 19 salgınında ABD, İtalya gibi ileri kapitalist ülkelerde sağlık sistemin çöküşüne tanık oldu. Bu aynı zamanda kapitalist sistemin, yığınların karşısında çaresizliğini sergilemeye de vesile oldu.

Bir yandan kapitalist sistem tüm insanlığın sağlığını korumak, ihtiyaçlarını karşılamak için muazzam modern bilimsel olanaklara sahipken, salgın milyonlarca insanın ölümüne neden oldu. Ölümün büyük çoğunluğunu işçi ve emekçi insanlar oluşturdu. Pandemi salgını ile birlikte işsizlik, işçilerin sömürsü, yoksullaşması ve işsizlik muazzam boyutlara ulaştı. Buna paralel olarak tüm dünyada burjuvazi işçi sınıfının kazanılmış olan demokratik hak ve özgürlüklerine büyük saldırı başlattı.

Yeni uluslararası krizin tüm dünyayı etkilediği dönemle birlikte, emperyalist bloklara arasındaki rekabet kızıştı. Emperyalist devletler arasında rekabet pazarların, enerji kaynaklarının ve enerji ulaşım yollarının kontrolü için yoğunlaşmaktadır. Doğu Akdeniz, Afrika, Güney Doğu Asya'dan Trans- Kafkasya ve Avrupa'ya kadar geniş bir alanda sürdürülen rekabet, savaş ve çatışmaya dönüşme eğilimi taşımaktadır.

Kapitalist sömürü ve zulme karşı dünya ölçeğinde insanlık direnmeye devam etmektedir. Fransa'da Macron'un politikalarına karşı i “ Sarı Yelekliler” in grev ve direnişleri, ABD'de Floyd'un öldürülmesine karşı başta zenci yığınlar olmak üzere Amerikan halkının günlerce polis ve devlet güçlerine karşı protesto ve direnişleri zaman zaman sokak çatışmalarına dönüştü, Kazakistan'daki akaryakıt zamlarına karşı başlayan büyük mitingler ve grevler tüm insanlığın kapitalist sisteme karşı öfkesinin patlama eşiğine geldiğinin örneklerini oluşturmaktadır. Ancak dünya ölçeğinde güçlü bir işçi ve demokratik sınıf ve kitle sendikal hareketin işçi ve emekçi sınıflar içindeki eksikliği biriken öfke ve patlamaların kapitalist sistemin yıkılmasına yönelmesine engel oluyor. Sınıf ekseninden uzak yığınlar tarafından gerçekleştirilen direnişleri, burjuvazi devletin zor güçlerini de kullanarak değişik yöntemlerle çözme kabiliyetini elinde bulundurmaktadır. Hükümetin değişmesi ve

ABD'de Joe Biden'in seçilmesi ile yaşanan hükümet değişikliği, hem Amerikan halkının hem de dünyanın halklarının yaşadığı şiddetli sorunlara bir çözüm sağlamamıştır. Biden yönetimi Suriye'deki bombalamaya devam ederken, İsrail'in Gazze Şeridi'ni bombalamasını destekledi. ABD'nin Tump döneminde Küba halkına karşı uyguladığı ambargoyu Biden hükümeti de devam ettirmektedir.

Yeni uluslararası ekonomik kriz 2. Paylaşım savaşı sonrası yaşanan en büyü ekonomik kriz olmaya adaydır. 2008-2009'da ve önce ekonomik krizlerden daha büyük küresel ekonomik krizin içinden geçmekteyiz. Pandemi, krizin doğmasında ve derinliğinde kesinlikle bir rol oynadı, ancak krizin nedeni pandemi değildi. Halihazırda yavaşlayan uluslararası ekonomide bir katalizör işlevi gördü.

Zaten 2019 yılında ortaya çıkan tüm dünyada ekonomik yavaşlama, yeniden sermayelendirilemeyen ve yatırıma dönüşemeyen, bundan dolayı düşen kar marjları büyük aşırı birikmiş sermayeyi ortaya çıkardı. 2008-2009 arasındaki önceki uluslararası ekonomik krizi takip eden on yılda, yalnızca birkaç kapitalist ülke, kriz öncesi dönemden daha yüksek bir büyüme düzeyine ulaştı.

Kapitalist devletler arasındaki bireysel farklılıklara rağmen, salgın kapitalist sistemin evrensel sınıf karakterini daha da açığa çıkmasına neden oldu. Tüm kapitalist devletlerin kamu sağlık sistemlerinin trajik durumu (devletin halkın temel sağlık hizmetlerinin verememesi, hastanelerde personel yetersizliği ve yoğun bakım ünitelerinin yetersizliği, kamu hastanelerinde altyapı eksikliği vb.), sağlık çalışanların ekipman eksikliği ve sağlık güvenliğini korumaya yönelik önleyici tedbirlere ilişkin başlıca sorunlar ve sağlık personelinin düşük ücret düzeyi kapitalist kârlılığı destekleyen burjuva politikalarının bir sonucudur. Sağlık hizmetlerinin ve ilaçların ticarileştirilmesi kapitalist devletlerin tipik özelliğidir. Aynı zamanda, küresel aşı ve ilaç pazarıyla ilgili uluslararası tekeller ve emperyalist merkezler arasındaki rekabet, jeopolitik çatışmalar çerçevesinde de keskinleşiyor. (örn. Pfizer'in aşı kârı, 2021'de 36 milyar ABD dolarına ulaştı).

Kapitalist merkezler arasındaki rekabetin alevlenmesi ve krizin düzensiz patlaması ve sonuçları, güçler korelasyonundaki değişiklikler ve çelişkileri keskinleştirerek, Doğu Akdeniz'den Güney Çin Denizi'ne kadar ticari mallar için pazarların, enerji kaynaklarının ve deniz ulaşım yollarının kontrolü için mücadeleyi yoğunlaştırıyor. Genelleştirilmiş bir emperyalist savaş riski artıyor ve genişliyor. Çin'in süren rekabette kabiliyetinin nesnel olarak arttığını gösteriyor. Bu dinamik, ABD payının geri çekilmesine ve Çin'in 2000-2020 Gayri Safi Dünya Hasılası'ndaki payındaki önemli artışa da yansıyor. ABD'nin zararına olan güçler dengesindeki değişim eğilimi, Çin ile ikili ticarete (1985-2019 döneminde) ABD ticaret açığındaki çarpıcı artışa da yansıyor. Bu temelde, ABD-Çin ticaret savaşı 2018-2019'da tırmandı; ABD, Çin emtialarına 200 milyar dolar değerinde artan gümrük tarifeleri dayattı. Buna karşılık Çin, Amerikan emtialarına 60 milyar dolar değerinde gümrük tarifeler dayattı. ABD, yeni teknolojilerdeki üstünlüğünü korumaya ve aynı zamanda Çin'in bu sektöre yayılmasını sınırlandırmaya özel bir çaba sarf ediyor. Çünkü Çin'in böyle bir genişlemesi aynı zamanda siyasi etkisinin güçlenmesine de yol açabilir (örneğin Avrupa'daki 5G ağlarından, Çin'i dışlamak için artan çabalar). Aynı zamanda, ABD hükümeti, ileri teknoloji üretimi için büyük vergi indirimini kullanarak, Çin'de faaliyet gösteren yeni teknolojilerde ki ABD tekellerini Çin'i terk etmek veya ABD'ye geri dönmek için çağırıyor. Çin'in 'Yeni İpek Yolu (Bir Kemer ve Bir Yol Girişimi) yoluyla genişlemesini ve diğer ülkelerdeki yatırımlarını önlemek için büyük bir çaba sarf ediyor.

Batı Avrupa hükümetleri Rusya'ya karşı birleşmiş gibi görünseler bile; ABD ve Almanya arasındaki ilişkiler, her iki tarafın da uyguladığı ticari yaptırımlar ve yeni anlaşmazlıkların

yoğunlaşması nedeniyle kötüye gidiyor. (Örneğin, Almanya ve Rusya arasındaki enerji işbirliği, Almanya'nın NATO'nun askeri harcamalarına sınırlı katılımı, Almanya'nın İran, Rusya'ya karşı tutumu vb.). Genel olarak AB, ABD ve Birleşik Krallık ile rekabet edebilme kabiliyetindedir. Eylül 2021'de ABD - İngiltere - Avustralya AUKUS'u anlaşmasını deklare ettiler. Anlaşma "Hint-Pasifik Güvenliği" için Askeri "yeteneklerini" karşılıklı olarak güçlendirmek için yapıldığı söyleniyor. eAncak anlaşma, uluslararası emperyalist sistemde üstünlük için ABD-Çin rekabeti bağlamında yapıldı. Her iki taraf da Hint-Pasifik bölgesindeki ittifaklarını güçlendirmeye çalışıyor. AUKUS tarafından yapılan ilk hareket, Avustralya'yı açık okyanusta ve Hint Pasifik okyanusunda askeri operasyonlar ve devriyeler için uygun olan nükleer enerjili denizaltılarla donatmak programı başlatmak oldu. Aynı zamanda, AUKUS'un anlaşmasının duyurulmasından bir gün sonra, Avustralya, ABD'den uzun menzilli kruvazör füzeleri alacağını ve aynı zamanda Avusturalya'da konuşlandırılmış olan ABD askeri üstlerinin sayısının artırılacağını duyurdu.

Ukrayna'daki son savaş ve gelişmeler Avrupa'nın güvenli olmadığını gösterdi. Savaşların ve emperyalist çatışmaların Avrupa dışında çıkacağına inananların yanlışlığı kanıtlandı. Hem NATO'nun Yugoslavya'ya karşı savaşı hem de Ukrayna'daki mevcut savaş yukarıdaki tespiti doğruluyor. Savaşların nedenleri, 1991'de SSCB'nin ve Doğu Avrupa ülkelerinde sosyalizmin çözülmesiyle oluşan uluslararası güçler dengesinin değişmesinde yatmaktadır. O zamandan beri NATO, ABD ve AB kontrolden çıktı. Ukrayna'daki faşist güçleri

Rusya'yı kuşatmaya teşvik ettiler. Ukrayna, Rusya'yı zayıflatmak, enerji nakil hatlarından dışlamak amacıyla ABD'nin stratejik planlarında bir piyon olarak kullanılıyor. Bu emperyalistler arası rekabet, küresel olarak barışı riske atıyor ve nükleer silahların ortadan kaldırılması ve NATO'nun dağıtılması gerekliliğini yeniden gündeme getiriyor. ABD, Ukrayna krizini Avrupa'nın 'koruyucuları' imajını güçlendirmek ve aynı zamanda Avrupa ülkelerinin ayrıcalıklı enerji tedarikçileri olmak için kullanıyor.

Emperyalist merkezlerin rekabeti 2022 Ocak ayında Kazakistan'da bir kez daha kirli yüzünü gösterdi. Kazakistan halkı şiddetli ekonomik, sosyal ve politik sorunlara karşı hükümete karşı büyük gösteriler gerçekleştirdi. B u protesto gösterilerde binlerce kişinin tutuklanmasına ve yüzlerce protestocunun ölümüne neden olan şiddet ve baskı ile karşılandı. Kazakistan, doğal kaynaklar açısından zengin ve kritik bir jeostratejik konuma sahip bir ülkedir. Halk sefalet, hayat pahalılığı ve işsizlik giderek artarken, ülkenin zenginliği yerli ve yabancı tekeller tarafından yağmalanıyor.

Hükümetlerin ekonomik kriz yönetimi ve işçiler üzerindeki sonuçları: ABD, AB ve Japonya'daki burjuva kadrolar, Keynes'in önerilerini kullanarak kapitalist ekonominin geri kazanılmasını desteklemek için büyük devlet müdahalesi gerçekleştirdiler. Genişleyici bir maliye politikası izliyorlar, yani esas olarak tekellerin doğrudan güçlendirilmesi için hükümet harcamalarında bir artış, aynı zamanda krizin insanlar üzerindeki şiddetli sonuçlarını geçici olarak hafifletme çabası olarak izlenmiş politikalar.

Bu politika, devlet borcundaki artışa toleransla ilgilidir, yani gevşek bir para politikası ile birliktedir.

Sosyal demokrasi açısından bakıldığında, onlara göre krizin patlak vermesinden sorumlu olan neoliberalizme ilerici ve halk yanlısı bir yanıt olarak tanıtılan Keynesyen yönetimin önerilerine istikrarlı bir şekilde geri dönme ihtiyacı vurgulanmaktadır. Gerçek şu ki, bir yandan 20. yüzyılın ikinci yarısında çeşitli krizler Keynesyen bir yönetim türü çerçevesinde kendini gösterdi, ancak diğer yandan çeşitli genişletici Keynesyen öneriler ve gevşek para politikası yönergeleri-burjuva yönetimin önceki karışımı- hala mevcuttu. 2008 yılındaki uluslararası krizden sonra, Avrupa Merkez Bankası ve özellikle Amerikan Merkez Bankası, banka tekellerini desteklemek için para politikasını kolaylaştıran nicel bir politika izledi. AB üye devletlerinin hükümetlerine, banka tekelleri tarafından satın alınan tahvilleri ihraç etme ve teknik olarak ECB'den uygun oranlarda borç alınan sermayeyi çekme fırsatı verildi. Keynesyen yönetim türü gibi çeşitli yönetim önerileri, yalnızca kriz zamanını erteleyebilir ve sermayenin değer kaybetme derecesine geçici olarak müdahale ederek gelecekte daha derin bir krize yol açabilir.

Daha sonra, Yeşil Yeni Anlaşma tanıtıldı. Başlangıçta, 2019'da Demokratların sol kanadı tarafından ABD Kongresi'ne sunuldu. Aynı zamanda, Avrupa Yeşil Anlaşması, çevre koruma ve halk sağlığı gerekçesiyle Avrupa Komisyonu tarafından teşvik edildi ve aşırı birikimli sermaye için yatırımlardan geçici olarak karlı bir yol oluşturmayı hedefliyordu. Özünde, bu öneri, büyük devlet müdahalesi ile birlikte, bir yandan ekonominin dijitalleşmesinin güçlendirilmesi ile birlikte enerji, ulaştırma, imalat ve tarım sektörlerinde yeni yatırımların finansmanı yoluyla teşvikler sağlarken, diğer yandan sermayenin kontrollü amortismanını sağlar, örneğin, linyit istasyonlarının kapatılması, konvansiyonel araçların çekilmesi, enerji şebekelerinin değiştirilmesi vb.

Yük İşçilerin Üzerine Yıkıldı!

Genişletici maliye politikası ve daha büyük devlet müdahalesi, halka bir kez daha ağır bir yük getiriyor, ancak bu sefer farklı. Halkın yeni kredileri ödemesi ve geçici veya kısmi kamulaştırmaları durumunda zarar eden özel teşebbüslerin yükünü, özelleştirilmesi veya devlet katılımının kısıtlanması durumunda, Kamu sektörüne yük olarak yüklenmeleri istenmektedir. İş Sözleşmesi'ni tam zamanlı istihdamdan yarı zamanlı veya rotasyonlu istihdama çevirerek ve daha fazla esnekliklerini zorlayarak ve ücretlerini azaltarak, işgücünün yoğunlaşmasını ve sömürü derecesinde bir artış sağlayarak daha ucuz işgücü politikasını teşvik ederler. Aynı bağlamda, çoğu durumda boş zaman ile çalışma zamanı arasındaki ayrımı fiilen ortadan kaldıran uzaktan çalışmanın tek taraflı olarak dayatılması olasılığı genişletilmektedir. Ücretleri fiilen düşüren, işten çıkarmaları daha da kolaylaştıran ve sosyal güvenlik haklarını ezen yeni emek karşıtı önlemler, başlangıçta acil durum önlemleri olarak sunulurken, daha sonra kalıcı hale geliyor. Böylece sosyal güvenlik sisteminde katkı payına dayalı emeklilik ve özel aygıtın güçlendirilmesi politikası oluşturulmuştur.

İşgücü ücretlerinde herhangi bir iyileşme olmaksızın yeni üretkenlik düzeyine uyum sağlama ve aşırı yoksulluğun yönetimi, yani işsizlik oranlarını kontrol altına alma ve kitlelerin temel tüketim düzeyinin çökmesini önleme politikası, birçok sosyal demokrat tarafından talep edildiği gibi, "zenginliğin adil dağılımını sağlamak için" ilerici bir öneri değildir. Kapitalist kârlılığın korunması ve geri kazanımı için gerekli bir koşuldur. Aynı zamanda, yeşil geçişten etkilenen sektörlerde uzun vadeli işsizlerin sayısı artıyor; örneğin, linyit santrallerinin kapatılması ve halkın, ailelerin, işçilerin yeniden eğitiminin yükünü omuzluyor. Yeşil

büyümenin sözde yeni cenneti, pahalı elektriği, esnek iş ilişkileri ve ucuz işgücünü, yeşil araç ve aletleri satın almak için popüler ailelerin omuzlarında yeni yükleri, yeşil dolaylı vergileri ve devletin iş gruplarının yeni yeşil yatırımlarını desteklemesi için halkın genel giderlerini içerir. Aynı zamanda, sözde yeşil büyüme yatırımları, yerel ekonomileri ve işçi sınıfı ve halk güçlerinin yaşamını ağırlaştırarak, korunan alanların ve ülke genelindeki dağların çevresel bozulmasına yol açmaktadır.

Sonuç olarak, iklim değişikliği bahanesiyle işçi sınıfının sömürü derecesinin artırılması, yeni ve karlı kapitalist yatırımlara teşvik ve olanaklar sağlanması için çeşitli biçimler teşvik edilmektedir.

ULUSLARARASI MİLİTARİST DURUM

2019'daki küresel askeri harcamaların, küresel GSYİH'nın % 2,2'sinde 1.917 trilyon ABD doları, 2018'e kıyasla % 3,6 ve 2010 yılına kıyasla % 7,2'lik bir artışla, ABD ve Çin'in askeri harcamaları ve operasyonları nedeniyle art arda üç yıl için tahmin edildiğini görüyoruz. Uluslararası silah satışları 2014-2018 döneminde %7.8, 2005-2009 döneminde ise %20 oranında artmıştır. 2020'de 1,98 trilyon ABD doları ve 2021'de 1,982 trilyon ABD doları olarak tahmin edilmektedir (2019'a göre % 2,6 artış). Askeri harcamalarla ilgili olarak ABD ilk sırada yer alır (\$ 732 milyar), ardından Çin (\$ 261 milyar), Hindistan (\$ 71.1 milyar), Rusya (\$ 65.1 milyar), Suudi Arabistan (\$ 61.9 milyar), Fransa (\$ 50.1 milyar), Almanya (\$ 49.3 milyar), İngiltere (\$ 48.7 milyar), Japonya (\$ 47.6 milyar), ve Güney Kore (\$ 43.9 milyar). 2019 yılında, 29 NATO üyesi ülkenin toplam askeri harcamaları 1.035 trilyon

dolardı. 2015-2019 döneminde silah ihracatında ABD %36 ile ilk sırada yer alırken, onu Rusya, Fransa, Almanya ve Çin izledi. Nükleer güçler eski savaş başlıklarını değiştirerek nükleer silahlarını modernize etmeye devam ediyor. 9 nükleer güç (ABD'de 5.800 nükleer savaş başlığı, Rusya'da 6.375, İngiltere'de 215, Fransa'da 290, Çin'de 320, Hindistan'da 150, Pakistan'da 160, İsrail'de 90, vb.), toplam 13.400 nükleer silaha sahip. Bunların %90'ı ABD ve Rusya'ya ait. ABD ve Rusya nükleer askeri doktrinlerindeki değişiklikleri duyururken, her iki taraf da otomatik lazer silah sistemleri gibi yeni süper silah türleri ve uzay gibi yeni uygulama alanları hakkında açıklamalar yapıyor. Amerika Birleşik Devletleri, Çin'i tehlikeli bir rakip olarak kabul ederek bir nükleer kontrol ve sınırlama anlaşmasına dahil etmek niyetindedir. Bu rekabet çerçevesinde ABD, Rusya ve Çin ile olan rekabetinden kaynaklı olarak Afganistan'da Taliban'ın yönetimini ele geçirmesine izin verdi. Böylece Çin şirketlerinin çıkarlarına karşı kendi çıkarlarını geliştirebilecekler. Afganistan halkı harap bir halde acı çekerken ve birçok insan ülkeyi terk ederken, ABD, AB ve diğer ülkeler çok önemli bir jeostratejik konuma sahip Afganistan'daki planlarını garanti altına almak için Taliban'ı "meşrulaştırıyor".

Sınırların dışındaki askeri üsler, büyük güçlerin askeri planlaması için önemli bir araçtır. ABD'nin tüm dünyada farklı kullanımlar için 700'den fazla üssü var gibi görünüyor. İngiltere, Fransa, Rusya, İtalya, Türkiye, Çin, Japonya ve Hindistan'ın da yurt dışında üsleri bulunmaktadır. Rekabet ve askeri hazırlık yoğunluğunu gösteren dönemin önemli bir yeni unsuru, bir dizi kapitalist devletin savunma doktrinlerindeki değişikliklerdir (karakteristik örnekler birkaç yıl önce Almanya ve daha yakın zamanda Japonya'dır). Aynı zamanda, NATO,

yıllar boyunca İsveç'in karakteristik bir örneği olan "tarafsız" olarak tanımlanan devletlere yaklaşıyor.

Yukarıdaki veriler de kapitalist ülkelerin kamu sağlık sistemini, eğitimi ve işçilerin ihtiyaçlarını finanse etmek yerine kendi tekellerinin çıkarları için rekabet çerçevesinde trilyonlarca askeri harcama yaptıklarını göstermektedir. Uluslararası ve bölgesel birlikler, örgütler ve anlaşmalar Tüm kapitalist devletlerin ilişkilerini yöneten eşitsiz karşılıklı bağımlılık ilişkileri, aynı zamanda, güç ilişkisini dolaylı olarak yansıtan ve çoğu zaman bir rekabet alanı haline gelen bir dizi uluslararası ve bölgesel birlik, örgüt ve anlaşma yoluyla da oluşturulur. Son 30 yılda, ABD tarafından yönetilen en tanınmış kuruluşlara (örneğin BM, NATO, AB, AGİT, WTO, G7, G20) ek olarak, BRICS (Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin, Güney Afrika), Çin liderliğindeki Şangay İşbirliği Örgütü ve Rusya liderliğindeki Kolektif Güvenlik Antlaşması Örgütü ve Avrasya Ekonomik Birliği gibi yenileri ortaya çıktı. Çoğu uluslararası devletler arası örgüt, ABD, NATO ve diğer emperyalist güçlerin çıkarlarını geliştirmek için bir örtü haline gelmiştir. Bu örgütler içinde güçlü emperyalist güçler arasında çatışmalar ve geçici uzlaşmalar yaşanmaktadır.

Uzlaşmalara ulaşılamadığında, , tehditler ve hatta çeşitli anlaşmalardan çekilmeler takip edilir. Güçlerin dengesindeki değişim pazarlıklar eğilimi, ABD'nin emperyalist ittifakların lehine yeniden düzenlenmesini amaçlayan bir dizi anlaşmadan çekilmesi ve ABD'nin temel amaçlarının Çin'e karşı Asya bölgesini değiştirme çabası, dünyadaki bir dizi güç tarafından yanlılıkla bir "ABD geri çekilmesi" ve bir "vakum gücü" olarak yorumlanır. Oysa gerçek açıkça farklıdır. ABD, her zaman kapitalist devletlerin eşit olmayan karşılıklı bağımlılığını yansıtan uluslararası örgütler ve anlaşmalar ağını kendi çıkarlarına göre yeniden düzenlemeye çalışıyor. Bu nedenle, ABD liderliği, Yedi En Güçlü Kapitalist Ülkeler Grubu'nun (ABD, Japonya, Kanada, Fransa, İngiltere, İtalya ve Almanya) mevcut bileşiminin eski olduğunu ve Avustralya, Güney Kore ve Hindistan'ın yeni bir Çin karşıtı ittifak oluşturmak için davet edilmesi gerektiğini düşünmektedir. Çin-Hindistan ilişkilerinin keskinleştiği bir ortamda, Hint-Pasifik bölgesine ve Hindistan'ı ABD planlarına bağlama çabasına özel önem verilmektedir.

1 Eylül: Barış İçin Sendikaların Uluslararası Eylem Günü

1 Eylül 1939'da Nazi Almanyası, II. Paylaşım Savaşı'nı başlatarak Polonya'yı işgal etti. Günümüzde halklar arasında barış, dostluk ve uluslararası işbirliği için sendikaların mücadelesi önemli bir öncelik haline gelmektedir. Bu mücadelenin süre ve istikrara ihtiyacı var. Sendikalar, fahiş askeri harcamaların azaltılmasını ve bu fonların sosyal harcamalara verilmesini talep eden ön saflarda yer almalıdır. NATO olarak saldırgan askeri koalisyonların dağılmasını ve nükleer gücün yalnızca barışçıl amaçlarla kullanılmasını talep etmelidirler.

Yukarıdaki tüm hedefler için, Dünya Sendikalar Federasyonu Sekreterliği her yıl gezegenin her köşesinde etkinlikler planlamak ve organize etmek zorundadır. Bu nedenle, 1 Eylül'ün Kongremiz tarafından Uluslararası Barış Sendikaları Eylem Günü olarak duyurulmasını ve onaylanmasını öneriyoruz.

Uluslararası organizasyonlar

Uluslararası Örgütlerin doğası ve işleyişi:

Uluslararası Organizasyonların karakterini, sınırlarını ve kısıtlamalarını belirleyen ana faktör, Uluslararası Organizasyonların üyeliğini ve hedeflerini belirleyen kuvvetlerin korelasyondur. Uluslararası Örgütlerin kararları ve eylemleri, sosyo-ekonomik çelişkilerin dizisini, temel olanı işçi sınıfı ve burjuvazi arasındaki temel muhalefet olmakla birlikte, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler, güçlü emperyalist devletler ve daha az güçlü sömürülen devletler vb. gibi diğer birçok ana ve ikincil çelişkiyi yansıtmaktadır. 1990'ların karşı-devrimci devirmelerinin olumsuz etkileri, uluslararası güçlerin işçi sınıfına karşı dengeyi etkilemiş ve teraziye uluslararası örgütlerdeki sermaye ve emperyalist ülkelerin temsilcileri lehine çevirmiştir. Uluslararası Örgütlerin yukarıda sayılan özelliklerinin bir sonucu olarak; işleyişindeki temel sorunlar, bürokratik işleyişleri ve kendileri için bağlayıcı ve zorunlu kabul edilen kararlar da dahil olmak üzere, kararların onaylanmasını ve uygulanmasını sağlayacak etkin mekanizmaların bulunmamasıdır. Demokratik işleyişin eksikliği, işçilerin ve insanların temsilinde ayrımcılık ve kısıtlamalar yaratır. Üstelik, halkın çıkarlarının lehine pozisyonlar benimsendiğinde bile, boşluklar ve onlardan kaçınmanın birçok yolu vardır. Her durumda, kararları uygulamak için etkili mekanizmaların olmaması, Uluslararası Kuruluşların kararlarını küçük öneme sahip kılar.

Uluslararası Organizasyonlarda demokrasi eksikliğinin çarpıcı bir örneği, hem ILO üçlü organlarının bileşimi hem de işçilerin açıkça temsil edilme eksikliğidir. Örneğin, ILO'nun üçlü yürütme organı olan yönetim organı 56 tekil üyeden oluşur: 28 hükümet temsilcisi, 14 işçi temsilcisi ve 14 işveren temsilcisi (Asıl Üyeler: 28 G, 14 E, 14 W). Ayrıca 66 milletvekili (28 G, 19 E, 19 W) vardır. Bu, toplumun büyük çoğunluğunu oluşturan işçilerin ve popüler tabakaların, ILO ve Dünya Bankası'nın kendi verilerine göre, dünya çapında istihdamın sadece% 2,7'sini oluşturan işverenlerle eşit temsil edildiği anlamına gelir (İşverenler, toplam istihdamın yüzdesi): ILOSTAT veri tabanı, WB veri bankası, 29 Ocak 2021). Aynı zamanda hükümetler (emperyalist devletlerin ezici burjuva hükümetleri) yönetim organının tekil üyelerinin %50'sini elinde tutar. Diğer ILO organlarında da durum benzerdir.

Bununla birlikte, işçilerin çıkarlarının yetersiz temsil edilmesi, ILO'nun temsili olmayan yapısıyla sınırlı değildir, işçilerin bu orantısız temsiline bile açık bir şekilde tahrif edilmesine kadar uzanır. Bu, her ILO organına katılacak her ülkenin işçi temsilcilerinin hükümetleri tarafından onaylanması gerektiği gerçeğinden görülebilir; bu, işçilerin kendilerini özgürce ve nasıl temsil edileceğine müdahale etmeden karar verme hakkını ihlal etmek için açık bir mekanizmadır.

Aynı zamanda, demokratik olmayan işleyişin ve işçi temsiline tahrifatının bir başka göze çarpan örneği, ILO'nun sarı sendikalar tarafından tekelleştirilmesidir. Dünya Sendikalar Federasyonu'na yönelik bariz, kabul edilemez ve demokratik olmayan ayrımcılık derhal sona ermelidir. WFTU, ILO Yönetim Organındaki seçim sisteminin, uluslararası sendikal hareketteki tüm eğilimler için orantılı temsil sağlayacak şekilde değiştirilmesini talep ediyor. Ayrıca, ILO'nun mevcut işleyişinin, uluslararası ve bölgesel ofislerinde ayrımcılık yapılmaksızın gerçek anlamda demokratik bir işleyiş ve şeffaflık ile değiştirilmesini talep etmektedir. Genel Direktörün "seçimler yapılıyor" şeklindeki resmi yanıtı, bu seçimlerin nasıl yapıldığını hepimiz bildiğimiz için tamamen tatmin edici değil. Bununla birlikte, bu gibi durumlarda bile, işverenler ve burjuva hükümetleri için "kuyruklu" olan uluslararası kuruluşların yapısındaki ve işleyişindeki açıkça demokratik olmayan ve orantısız kompozisyonda bile, sermaye için son

ve en önemli "güvenlik ağı" bir icra mekanizmasının olmamasıdır. Yani, işçi hareketinin baskısı ve halkların mücadelesi, Uluslararası Organizasyonları görünüşleri sürdürmeye ve ifade etme açısından halk tabakasının lehine olan sözleşmeleri ve kararları benimsemeye zorladığında bile, onların onaylanmasını veya uygulanmasını zorlamanın etkili bir yolu yoktur. ILO C087-1948'de

Dünya Sendikalar Federasyonu'nun 'nün belirleyici bir rolü ve katkısıyla kabul edilen Derneğin Özgürlüğü ve Düzenleme Hakkı Sözleşmesinin Korunması veya BM Genel Kurulu'nun halkların lehine kararları olsun, uygulamaları sermaye ve NATO, AB, emperyalist devletlerin çıkarları ile kimlik derecelerine bağlıdır. Örneğin, çeşitli ülkelerdeki (Filistin, Küba, Kıbrıs) işgali ve emperyalist müdahaleleri sonlandırmak için düzinelerce BM kararına rağmen hiçbir şey değişmedi. Aksine, askeri müdahaleler de dahil olmak üzere emperyalist planlarla bağlantılı kararlar ertesi sabah uygulanır. Birleşmiş Milletler'in Libya'ya ilişkin çözünürlüğü açıklayıcı bir örnektir.

Yukarıdakilerin tümü ışığında, uluslararası demokratik sınıf ve kitle sendikal hareketi, Uluslararası Örgütlerin, çalışma ve halk katmanlarının gerçek yaşam ve çalışma koşullarına yönelik müdahalelerinin etkinliği konusunda gerçekçi olmayan beklentilerin yaratılmasına karşı hiçbir yanılsaması ve mücadelesi yoktur.

Bununla birlikte, aynı zamanda, işçilerin ihtiyaçlarını ve çıkarlarını savunmak için Uluslararası Örgütlerin görece özerkliğini ve sınırlı ama gerçek müdahale ve kullanma olasılığını ne küçümser ne de küçümser.

Genel Özellikler

Uluslararası Örgütler, uluslararası hukuka göre kurulmuş ve faaliyet gösteren ve uluslararası tüzel kişiliğe sahip ulusötesi kapsam, eylem veya katılım örgütleridir.

Uluslararası kuruluşlar temel olarak aşağıdaki gibi ayrılır:

A) Uluslararası Sivil Toplum Kuruluşları ((U)STK'lar), yani uluslararası alanda faaliyet gösteren sivil toplum kuruluşları, örneğin Kızılhaç, Kızılay vb.

B)Çoğunlukla üye devletlerden veya diğer uluslararası kuruluşlardan ve kuruluşlardan oluşan Hükümetlerarası Organizasyonlar (IGOS).

Genellikle "Uluslararası Örgütler" terimi hükümetler arası örgütlere (İGOS) atıfta bulunur. 1945 yılında kuruluşundan bu yana, Dünya Ticaret Birlikleri Federasyonu dört Uluslararası Organizasyonda kalıcı temsile sahiptir: Birleşmiş Milletler (BM), Uluslararası Çalışma Örgütü (İFO), Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) ve Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO). 1919'da kurulan ILO ve 1945'te kurulan UNESCO FAO, BM himayelerindedir ve bugün BM uzman ajanslarından 3'ü, yani BM ile çalışan özerk uluslararası kuruluşlardır.

Birleşmiş Milletler 1945 yılında kurulmuştur. Dünya Sendikalar Federasyonu'nun katıldığı dört kuruluşa özel ve genel olarak uluslararası kuruluşların niteliği, amaçları, sınırlamaları ve kapasitelerinin doğru bir şekilde analiz edilmesinin geliştirilmesi, konsolidasyonu ve yaygınlaşması, Dünya Sendikalar Federasyonu'nun amaç ve konumlarını işçi sınıfı yararına

tanıtmak ve uygulamak için bu kuruluşların en uygun müdahale ve kullanım taktiklerinde önemli bir faktördür.

DSF'nin katıldığı 4 Uluslararası Kuruluş:

Birleşmiş Milletler (BM); Kuruluş yılı: 1945 (24 Ekim) Kuruluş ayrıntıları: İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Milletler Cemiyeti'nin halefi. Merkez: New York, ABD. Üyelik: 195 üye ülke ve 2 gözlemci ülke.

Bildirilen amaç: uluslararası hukukta işbirliği, güvenlik, ekonomik kalkınma ve siyasi eşitlik ve ikinci dünya savaşı gibi başka bir çatışmanın önlenmesi. BM yapısı: Genel Kurul, Güvenlik Konseyi, Sekreterlik, Uluslararası Adalet Divanı, Ekonomik ve Sosyal Konsey, Uzmanlaşmış ajanslar

DSF'nin statüsü: Dünya Sendikalar Federasyonu, 1946'dan beri BM'nin Ekonomik ve Sosyal Konseyi'nde (ECOSOC) Genel Danışma Statüsüne sahiptir.

ILO; Uluslararası Çalışma Örgütü Kuruluş Yılı: 1919 (29 Ekim) Bildirilen amaç: ILO, işyerinde hakları geliştirmeyi, insana yakışır istihdam fırsatlarını teşvik etmeyi, sosyal korumayı geliştirmeyi ve işle ilgili konularda diyalogu güçlendirmeyi amaçlar. Merkez: Cenevre, İsviçre. Üyelik: 187 üye ülke.

*Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) Kuruluş yılı: 1945 (16 Ekim). Bildirilen amaç: FAO'nun hedefi, herkes için gıda güvenliğini sağlamak ve insanların aktif, sağlıklı bir yaşam sürmeleri için yeterli yüksek kaliteli gıdaya düzenli olarak erişmelerini sağlamaktır. Merkez: Roma, İtalya. Üyelik: 194 üye ülke.

*Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) Kuruluş yılı: 1946 (4 Kasım). Bildirilen amaç: Birleşmiş Milletler Şartı'nda ilan edilen temel özgürlükle birlikte adalete, hukukun üstünlüğüne ve insan haklarına evrensel saygıyı artırmak için eğitimsel, bilimsel ve kültürel reformlar yoluyla uluslararası işbirliğini teşvik ederek barış ve güvenliğe katkı. Merkez: Paris, Fransa. Üyelik: 195 üye ülke.

Uluslararası Kuruluşlar bünyesindeki DSF:

DSF'nin 17. Kongre'de benimsenen eylem platformu tarafından tanımlanan pozisyonu, Uluslararası Örgütler içindeki daimi WFTU temsilcilerinin görevlerini layıkıyla yerine getirmeleri, uluslararası sınıf odaklı sendika hareketinin pozisyonlarını teşvik etmeleri, DSF'nin işçilerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi ve sendika kuruluşlarının uluslararası düzeyde çalışması için üstlenmesi gereken eylemleri ve girişimleri önermeleri gerektiğini göstermektedir.

Uluslararası sendika hareketinin ideolojik ve örgütsel yeniden gruplandırılması konusundaki kararlı çalışmalarını baltalamadan veya ihmal etmeden, DSF, sınıf odaklı düşünceleri ve işçi çıkarlarının uluslararası kuruluşlarda duyulmasını sağlamayı, rollerini ortaya çıkarmayı, yanılsamaları ortadan kaldırmayı, mümkün olan maksimum meslektaş pozisyonlarının benimsenmesini sağlamayı amaçlamaktadır. Kararların ve sözleşmelerin (örneğin 189 ILO sözleşmeleri ve önerileri) ihlal durumunda hükümetlere ve işverenlere baskı yapmak için işçi sınıfı ve sendikalar tarafından kullanılması önemlidir. Aynı zamanda, sapma örnekleri ve

anlaşmaların ihlalleri de kullanılmalıdır. Bu örnekler, işçilere hem pazarlık güçlerinin (örneğin toplu pazarlıkta) hem de işgücü hareketi tarafından elde edilen herhangi bir anlaşmanın uygulanmasının öncelikle günlük sınıf mücadelesinin hazırlığına, gücüne, dinamizmine ve yönüne bağlı olduğunu göstermektedir.

DSF olarak, Yönetim Organının seçilme biçiminde şeffaflık ve değişiklik talep ediyoruz. İki uluslararası sendika örgütü orantısız olarak ve sahip oldukları güç ve destek temelinde temsil edilmelidir. Bu, ILO ve BM'nin kuruluş ilkelerine dayanan demokrasidir. ILO'nun tüm düzeylerinde ve tüm alanlarında tarafsızlık ve adalet talep ediyor ve ILO'nun ITUC tarafından tekelleştirilmesini kınıyoruz. ILO, kuruluş ve işleyişi temelinde, siyasi, ideolojik, dini ve ırksal farklılıklara bakılmaksızın tüm sendikalara eşit ve demokratik davranmakla yükümlüdür. ILO'nun pozisyonlarında, yapılarında, seminerlerinde ve organlarında sınıf odaklı analiz ve devrimci ideolojinin eşit muamelesi nerededir? Uluslararası örgütler, aslında sermayenin ve reformizmin ideolojik hegemonyasını pekiştirirken, "ideolojiden arındırma" ve "siyasi tarafsızlığı" savunuyorlar. Sendika özgürlüklerini, ilişkilendirme, grev ve toplu pazarlık hakkını savunmak için tüm ILO sözleşmelerinin ve kararlarının derhal uygulanmasını, tüm işyerlerinde iyi iş ve yaşam koşulları, sağlık ve güvenliği sağlamak; iş ve maaşta ayrımcılığı ortadan kaldırmak, zorla ve çocuk emeğini kaldırmayı talep ediyoruz. Birleşmiş Milletler Şartı'na ve ulusların eşitliği konusundaki kararlara derhal saygı duymak, diğer ülkelerin iç işlerine yabancı müdahalelerin sona ermesini talep ediyoruz. Devletlerin ve bölgelerin yaptırım, abluka ve işgalinin sona ermesini talep ediyoruz.

FAO, UNESCO ve BM'nin tam gıda ve enerji yeterliliği, temel kamu hizmetleri evrensel erişim, cinsiyetin sonu, ırksal ve etnik ayrımcılığın uygulanması ve yerli halkların, mültecilerin ve göçmenlerin haklarının korunması için pratik olarak mücadele ediyoruz. İnsan haklarının ve su, toprak, hava, balıkçılık ve tüm temel mal haklarının korunmasını talep ediyoruz.

Pandemi

İşçi sınıfı ve sendika hareketi üzerindeki sonuçları: İnsanca bir yaşam, sağlık ve eğitim, çalışma hakkı ve haklarıyla çalışma için gerekli araçları ne isteyen ne de sağlayamayan bir sistem, kapitalist dünyanın her yerindeki işçileri salgına ve sonuçlarına karşı korumasız bıraktı. Pandemiden önce öngörülen ve hızlandırılan yeni ekonomik kriz, işçilerin kazanımlarına yönelik yeni bir saldırıya işaret ediyordu. Sekiz saatlik çalışma gününe yapılan saldırı, iş ilişkilerinin daha fazla serbest bırakılması, esnek çalışmanın kurumsallaşması, iş yasalarının gözden geçirilmesi ve kaldırılması, kutsal grev hakkının ortadan kalkması, pazar gününün kaldırılması, en temel sendika ve demokratik özgürlüklerin bile bariz ihlalleri, dünya çapında salgın bahanesiyle yürütülmektedir.

ILO'ya göre, 2020'deki çalışma saatlerinin kaybının toplam çalışma saatlerinin% 8.8'i olduğu ve 255 milyon tam zamanlı işe eşdeğer olduğu tahmin edilmektedir. Kayıp çalışma saatlerinin yarısı, işgücünden ek 114 milyon işçinin 2019 yılına göre yer değiştirmesinden kaynaklanmaktadır ve kalan yarısı, işlerini elinde tutanlar için çalışma saatlerinin azalmasından kaynaklanmaktadır.

Kayıplar özellikle Latin Amerika ve Karayipler, Güney Avrupa ve Güney Asya'da yüksekti. 2020'deki çalışma saati kaybı, 2009 krizinden yaklaşık 4 kat daha fazlaydı. 2021'de 75 milyon,

2022'de 52 milyon iş kaybı olacağı tahmin ediliyor. Toplam çalışma saatlerinin azalması işçi gelirleri üzerinde büyük bir etkiye sahiptir. Devlet sübvansiyonları hariç tutulursa, toplam işçi gelirleri, pandemi olmasaydı olacağı yerden 3,7 trilyon dolar veya %8,3 azaldı. İşçi gelirlerindeki bu yeni azalmalar, zayıf ekonomik büyüme döneminde geri kazanılmayan önceki ekonomik krizden kaynaklanan büyük kayıplara ektir.

Küresel işsizlik oranının 2022'de %5,9 olacağı ve dünya çapında yaklaşık 207 milyon işsiz olacağı tahmin ediliyor, bu rakam 2019'da pandemi öncesi 187 milyon işsiz sayısından daha yüksek olmaya devam edecek. Ayrıca, 2019'a kıyasla 108 milyon daha fazla işçi ve ailesi şu anda aşırı yoksulluk içinde. Bu kriz, önceki kriz gibi, işçi sınıfının en savunmasız kesimlerinin krizin sonuçlarından daha ciddi şekilde etkilendiğini doğruladı: -Kayıt dışı çalışanların işlerini kaybetme olasılıkları kayıtlı çalışanlara göre 3 kat, kendi hesabına çalışanlara göre 1,6 kat daha olasıyken, aynı zamanda bir devlet mali destek paketinden dışlanma olasılıkları çok daha yüksekti. Böylece milyarlarca kayıt dışı çalışan gelirsiz kaldı ve sosyal güvencelerinin olmaması sağlık hizmetlerine erişimini daha da zorlaştırdı.

-Kadın istihdamı erkeklere göre daha fazla azaldı. Aynı zamanda, işini kaybeden her 10 kadından 9'u da işgücünden çıkarıldı (yani işsizler arasına bile dahil edilmedi), bu da daha fazla işsiz kalma anlamına gelmektedir.

-Gençler de çalışma ilişkileri açısından büyük ölçüde etkilenmekte ve milyonlarca gencin eğitim sürecinden zorla dışlanması kritik bir konudur. 2020'ye kadar, ülkelerin yaklaşık %70'i (eldeki verilerle), ne işte, ne eğitimde ne de bir eğitim/öğretim programında yer alan gençlerin sayısında bir artış kaydedecektir. Küresel genç istihdamı 2020'de yetişkinler için %3,7'ye kıyasla %8,7 düşerken, en keskin düşüş orta gelirli ülkelerde gerçekleşti.

-Salgının patlak vermesiyle birlikte birçok göçmen işini ve gelirini hemen kaybetti ve karantinalar nedeniyle menşe ülkelerine dönemeden ikamet ettikleri ülkelerde mahsur kaldılar.

COVID-19 aşırılarıyla ilgili olarak, dünya nüfusunun %63'ü en az bir doz aşı olmuştur. Düşük gelirli ülkelerdeki insanların sadece %12,9'u en az bir doz almıştır. Uluslararası uyuşturucu tekelleri için en büyük aşı üreten ülke olan ve şu ana kadar nüfusun sadece %56'sının aşılandığı Hindistan örneği tipiktir. WFTU, tekel patentleri olmadan herkes için ücretsiz, güvenli aşılar ve aynı zamanda sosyal mallar olan ve emtia olmayan ilaçlar ve aşılar için, pandemi salgınından iki yıl peşinden acil ve zamanında talep etmektedir.

Eğitimle ilgili olarak, UNICEF'in Mart 2021 verilerine göre, dünya çapında 168 milyondan fazla çocuğun okulları, karantinalar nedeniyle neredeyse bir yıl boyunca tamamen kapatıldı. FISE'nin en başından beri işaret ettiği gibi, yoksul ailelerin çocukları internet, tablet vb. nedenlerle uzaktan eğitime erişememiş, bu da onların bir yıl eğitim görmemelerine ve birçok çocuğun okulu bırakmak zorunda kalmasına neden olmuştur. Okulları resmi tahminlere göre kapandığında, gerçek sayı çok daha yüksek olmakla birlikte, dünya çapında üç öğrenciden en az biri veya 463 milyon çocuk uzaktan eğitime erişemedi. UNESCO'ya göre, okulların kapanması, süresi ne olursa olsun, özellikle orta ve düşük gelirli ülkeler için dramatik sonuçlar doğurmaktadır. Bu kategoride, salgından önce %53 olan zayıf öğrenmeden etkilenen çocukların oranı %70'e ulaşabilir. Diğerlerinin yanı sıra Brezilya, Pakistan, kırsal Hindistan,

Güney Afrika ve hatta Meksika'nın bazı bölgelerinde matematik öğrenme ve okumada önemli kayıplar kaydedilmiştir. 2030 yılına baktığımızda, 'dünyanın hiçbir bölgesi tüm çocuklara orta öğretim sağlamada başarılı olacak şekilde tasarlanmadı', 'öğretmenler öğrencilerin sadece üçte birinin matematikte temel becerilere sahip olacağını tahmin ediyor' ve 'öğrencilerin %33'ü ilkokulun sonunda bir cümle okuyamayacak'.

Aynı zamanda, dünyanın dört bir yanındaki salgın, emek kazanımlarına ve sendika özgürlüklerine yönelik yeni bir saldırı dalgasını tetikledi. Bir ILO araştırmasına göre, dünyanın tüm kıtalarında uluslararası çalışma standartları, çalışma yasaları ve sendikal özgürlüklerin ihlalleri rapor edilmiştir. İhlallerin çoğu Arap dünyası ülkelerinde (ülkelerin %67'si) kaydedildi, ardından AsyaPasifik (ülkelerin %35'i), Avrupa ve Orta Asya (ülkelerin %29'u), Afrika (ülkelerin %21'i), Amerika (Ülkelerin %20'si). İhlaller, diğerlerinin yanı sıra aşağıdakilerle ilgilidir:

-Uluslararası çalışma standartlarının ihlali

-İşten çıkarmalar, çalışma saatleri ve ücretlerin ödenmesi ile ilgili iş kanunlarına uyulmaması.

-İşyerinde sağlık ve güvenlik gerekliliklerinin uygulanmaması. Aynı zamanda, pandemi bahanesiyle, sendikal eylemi daha da önlemek amacıyla birçok ülkede belirli kısıtlamalar kararlaştırıldı. Grevler ve gösteriler şiddetle bastırıldı; sendikacılar asılsız suçlamalarla yargılandı ve yargılanmaya devam ediyor ve hatta mahkeme kararları sendika toplantılarını ve faaliyetlerini yasaklamak için kullanılıyor.

SON ÖNEMLİ MÜCADELELER

Biz de oradaydık!

Ekim 2016'da Durban, Güney Afrika'daki 17. WFTU Kongresi'nden bu yana beş yıldan biraz fazla bir süre geçti ve bu süre zarfında dünya çapındaki işçiler ve militan sendikalar tarafından birçok önemli mücadele düzenlendi. Her biri, büyük ya da küçük olsalar da, muzaffer olsalar da olmasalar da, işçiler için önemli olan, sorunlarını ve taleplerini vurgulayarak, güçlerinin farkına varmalarına, deneyim kazanmalarına ve dolayısıyla günlük mücadelelerinde gelişmelerine yardımcı olmalarıdır. Bu mücadeleler sınıf odaklı olduklarında, hemen görünür olmasalar bile, eylemi sürdürmek için bir bağlam yaratan sonuçlar verirler. Sınıf yönelimli mücadeleler, taleplerin işçilerin ve halkların çağdaş ihtiyaçları temelinde formüle edildiği mücadelelerdir. İşçilerin, kendi sınıflarının çıkarları için savaşmaları gerektiğini anladıkları ve burjuvazinin ve sermayenin temsilcilerinin sorunlarını çözmelerini beklemedikleri kişilerdir.

Aşağıda, DSF'nin üye örgütlerinin ve dostlarının önemli bir rol oynadığı dünya çapında gerçekleşen bazı önemli mücadelelerin bir listesi yer almaktadır. Kongrede ele alma fırsatımız olacak herhangi bir eksiklik veya hata için anlayışınızı istiyoruz:

Şubat 2022, İSPANYA

Sınıf odaklı sendika hareketi ve işçiler, Madrid'deki ve İspanya'nın diğer bölgelerindeki gösterilerle işçi reformlarına karşı mücadele ediyorlar. Aynı zamanda, emekli örgütleri tarafından emekli maaşlarını savunmak için seferberlikler düzenleniyor.

Ocak 2022, KAZAKİSTAN

Kazakistan'da doğal gaz fiyatlarındaki artışın ardından tüm temel ihtiyaç maddelerinin fiyatlarında artışa yol açan büyük çaplı grevler ve genel ayaklanmalar patlak veriyor. Gösteriler, düzinelerce protestocunun ölümü ve binlerce tutuklamayla sonuçlanan şiddetli bir baskıyla karşılanırken, Kolektif Güvenlik Antlaşması Örgütü (CSTO) protestoları durdurmak için müdahale ediyor.

Aralık 2021, TÜRKİYE

Türkiye'de işçiler, daha yüksek ücret talep etmek ve ülkenin işçi sınıfını ve halk katmanlarını etkileyen yüksek fiyatları protesto etmek için kitlesel bir miting düzenliyor.

Ekim 2021, Amerika Birleşik Devletleri

Amerika Birleşik Devletleri genelinde emek mücadeleleri, birçok endüstride grevlerle artıyor. Bunların arasında 12.000 marangoz, tarım ve ağır makine üreticisi John Deere'in 10.000 çalışanı, Kaiser Permanente'de 31.000 sağlık çalışanı, 60.000 Hollywood TV, tiyatro ve film işçisi, 1.100 Alabama madenci ve Kellogg'un tahıl fabrikasında 1.400 işçi daha iyi ücret . ve çalışma koşulları talep ediyor. Bu mücadeleler, yalnızca Ağustos 2021'de 4,3 milyon işçinin işini bırakıp medyanın "işçi kıtlığı" dediği durumu yoğunlaştırdığı için "pandemi ekonomisi" bağlamında gerçekleşiyor. Bu arada, şirketlerin ve sahiplerinin karları yükseliyor. Pandemi sırasında John Deere'in karı son yıllarda %61 arttı ve CEO'nun maaşı %160 arttı.

KIBRIS

Kıbrıs'ta geçen bu beş yıl boyunca PEO, DSF'nin Kıbrıslı Türk sendikaları üyeleri ile koordineli olarak, Kıbrıs sorununa adil ve uygulanabilir bir çözüm için mücadelelerini yoğunlaştırdı. WFTU her zaman onlarla dayanışma içinde olmuştur ve olacaktır.

Ekim 2021, İTALYA

"Draghi, hükümetiyle birlikte dışarı! Anlaşma yok, sosyal barış yok!", sloganı altında 100.000 işçi İtalya'nın dört bir yanında otuzdan fazla meydanda toplandı ve yürüyüşlere sızan şiddet yanlısı kışkırtıcıların olasılığı, medyanın yaydığı teröre rağmen, greve toplam katılım bir milyonu aştı.

Temmuz 2021, KÜBA

Küba halkı, Havana'da ve diğer şehirlerde Devrimi desteklemek için büyük mitingler düzenleyerek, ABD tarafından finanse edilen ve ABD tarafından kışkırtılan emperyalist istikrarsızlaştırma planlarını boşa çıkarma kararlılıklarını gösteriyor.

Temmuz 2021, SRI LANKA

Sri Lanka'da 200.000 öğretmen, maaş artışlarını ve kamu eğitimini baltalayan bir yasanın geri çekilmesini talep ederek greve gitti.

Haziran 2021, YUNANİSTAN

Yunanistan'da sınıf yönelimli güçler, 8 saatlik işgünü ortadan kaldıran ve grev hakkı da dahil olmak üzere sendika haklarına saldıran yasaya karşı grevler düzenlediler.

Nisan 2021, KOLOMBİYA

Kolombiya işçileri, gençleri ve halkı, Iván Duque hükümeti tarafından desteklenen vergi reformuna karşı kitlesel seferberlikler düzenlerken, aynı zamanda militanların derin devlet tarafından öldürülmesini, yaygın yolsuzluğu ve pandeminin manipülatif yönetimini de kınıyor. Onlarca protestocu öldürüldü, binlercesi yaralandı ve tutuklandı. WFTU ve dünyadaki üye örgütleri, Kolombiya halkının adil taleplerinin kabul edilmesi konusunda ısrar ederek baskı ve cinayetleri kınadı. Tepkilerin baskısı altında, vergi reformu geçici olarak ertelendi.

Ocak 2021, HİNDİSTAN

Hint çiftçiler ve işçiler, tarım pazarının serbestleştirilmesini amaçlayan Monti hükümeti tarafından teşvik edilen tarım reformuna karşı yeni bir grev düzenliyorlar. 50 günden fazla bir süredir, sendikalar tarafından organize edilen ve desteklenen yüz binlerce çiftçi ve işçi, Yeni Delhi'ye zorla girerek çiftçilerin yoksullaştırılması ve yoğun monokültürü teşvik eden üç yasayı yürürlükten kaldırdı.

2 Aralık 2020, HİNDİSTAN

Hindistan'da tüm sektörlerden 250.000.000 işçi, çiftçi ve çalışan, hükümetin emek karşıtı politikalarını kınayarak greve gidiyor.

Kasım 2020, TAYLAND

Tayland'da binlerce protestocu demokratik ve sendikal özgürlükler talep ederek ve ülkelerindeki otoriter yönetimin sona ermesini talep ederek harekete geçiyor.

Ekim 2020, YUNANİSTAN

Yunanistan'daki suçlu neo-Nazi örgütü Altın Şafak davası, üyelerinin sendika militanlarına ve göçmenlere yönelik cinayet ve ölümcül saldırılardan mahkum edilmesiyle sona erdi. Atina işçileri kitlesel bir gösteride kararı memnuniyetle karşıladı.

Ağustos 2020, ZİMBABVE

Zimbabve işçileri ve halkı temel sosyal ve ekonomik haklar için ayaklanıyor. İyi bir yaşam standardı, ücret artışı, sağlığa, eğitime ve işe erişim talep ediyorlar.

Ağustos 2020, GÜNEY AFRIKA

NEHAWU Güney Afrika, pandemi sırasında daha iyi çalışma koşulları ve ön saflardaki sağlık çalışanlarına karşı yeterli koruma önlemleri talep etmek için greve gidiyor.

Haziran-Temmuz 2020, AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ

George Floyd'un öldürülmesinin ardından ABD'de ırkçı şiddete ve polis cinayetlerine karşı ABD'de yaşanan ırkçılık ve ırk ayrımcılığına son verilmesi talebiyle büyük protesto hareketleri düzenleniyor. Aynı zamanda protestocular pandemi nedeniyle on binlerce ölümün ortasında daha iyi bir halk sağlığı sistemi talep ediyor.

1 Mayıs Günü 2020

Salgının ortasında, Avrupa ve diğer kıtalardaki çoğu ülkede dolaşım ve toplantı kısıtlamaları ile İşçi Bayramı'nı kutlamak için dünya çapında sınıf odaklı sendikalar tarafından çeşitli grevler, kitlesel mitingler ve diğer eylemler düzenleniyor.

22 Mart 2020, KÜBA

Henry Reeve Uluslararası Tıp Tugayının 52 Kübalı doktoru ve sağlık çalışanı, hastaları tedavi etmek için İtalya'ya geliyor. Mart 2020, İTALYA

USB İtalya, halk sağlığı sektöründeki milyonlarca işçinin salgından ölmesine neden olan trajik kıtlıklar üzerine genel bir grev düzenliyor.

Ocak 2020, ENDONEZYA

Endonezya'da esnek çalışma biçimleri ve düşük ücretler dayatan ve işçilerin çalışma hak ve özgürlüklerine saldırı oluşturan Omnibus İş Yasası'na karşı büyük gösteriler yapılıyor.

Ocak 2020, FRANSA

Fransa'daki genel grevin bir parçası olarak Marsilya'da kitlesel gösteri düzenlendi.

Bu, 5 Aralık'ta emeklilik reform planına karşı seferberliklerin başlamasından bu yana en büyük gösteri.

Aralık 2019, FRANSA

CGT Fransa'dan büyük grev

31 Kasım 2019, FİLİSTİN

DSF Uluslararası Delegasyonu, Filistin Mücadelesiyle Uluslararası Dayanışma Günü bağlamında dayanışmayı ifade etmek için Filistin'e geldi.

Kasım 2019, MEKSİKA

Halk karşıtı önerilen bütçeye karşı, sınıf odaklı tarım örgütleri tarafından organize edilen kitlesel seferberlikler.

Kasım 2019, İRAN

İran'daki işçiler, stratejik açıdan önemli sektörlerin özelleştirilmesine karşı protesto gösterileri düzenlerken, aynı zamanda ücret artışları talep ediyor.

Kasım 2019, Bolivya

COB, Bolivya işçileri ve halkı, Başkan Evo Morales'e yönelik darbe girişimine direniyor.

Ekim 2019, EKVATOR

Ekvador'da ülke işçileri ve halkı, halkın direnişini kırmaya çalışan Lenín Moreno hükümetinin halk karşıtı tedbirlerine tepki gösteriyor.

Ekim 2019, ŞİLİ

İşçilerin ve militan sendikaların çağdaş ihtiyaçlarının karşılanmasını talep ettiği ve Sebastián Piñera burjuva hükümetinin baskısına karşı eğitim ve sağlık alanındaki hakları için mücadele ettiği Şili'de geniş çaplı halk hareketleri ve grevler patlak veriyor.

Ekim 2019, LÜBNAN

Lübnan'da yoksulluğu, işsizliği, elektrik ve su gibi temel hizmetlerdeki kıtlıkları ve Ağustos 2020'de Beyrut'da limandaki büyük patlamadan sonra daha da kötüleşen genel dramatik durumu kınayan kitlesel halk protestoları düzenleniyor.

Ekim 2019, FRANSA

DSF'nin Fransa'daki linyit santrali Central de Garden'ı kapatma planlarına karşı Avrupa Parlamentosu'na sunduğu rapor. İşçiler fabrikayı kapatmaya ve yüzlerce işçinin ve ailelerinin işlerini korumaya yönelik emek karşıtı planları engellemek amacıyla protesto etti ve neredeyse bir yıl boyunca greve gitti.

8 Eylül 2019, SURİYE

GFTU Suriye'nin ev sahipliğinde WFTU ve IKATOU ile işbirliği içinde Şam'da Suriye İşçileri ve Halkıyla 3. Uluslararası Dayanışma Forumu başlıyor.

Ağustos 2019, KOSTA RİKA

Yeterli finansmanı savunmak ve sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesini protesto etmek için Sosyal Güvenlik çalışanlarının grevi.

Temmuz 2019, Ekvador

16 ve 17 Temmuz'da FEI (Ekvador Yerli Köylüler ve Örgütleri Konfederasyonu) ve diğer örgütler ve toplumsal hareketler, Ekvador'da işsizliğin ve yoksulluğun artmasına neden olan hükümetin halka karşı uyguladığı neoliberal ekonomik modeli protesto etti. Protestocular, diğer şeylerin yanı sıra, insanlar için toprağa ve üretime erişim ve yeterli gıda talep ediyor.

7 Haziran 2019, MONAKO

Monako'daki işçiler, temel ihtiyaçlarının karşılanabilmesi için ücretlerinde bir artış için gösteriler yaparken, bir yandan da daha iyi sosyal koruma talep ediyor.

Ocak 2019, VENEZUELA

d, üyeleri ve Venezuela'daki ve dünyadaki işçiler, ülkenin yasal olarak seçilmiş hükümetine karşı ABD hükümeti, NATO ve AB tarafından düzenlenen ve Venezuela'daki tekellerin temsilcileri tarafından uygulanan darbe girişimini reddediyor.

Ocak 2019, BANGLADEŞ

Bangladeş'te tekstil ve giyim işçileri, endüstri tekelleri tarafından barbarca sömürülmelerine karşı bir grev örgütleniyor ve bu da çok sayıda ölümcül işyeri kazasına yol açıyor.

Aralık 2018, FRANSA

İşçiler, AB ve IMF'nin emek karşıtı politikalarına karşı mücadele ediyor.

Kasım 2018, İTALYA

İtalya'daki WFTU ve USB'nin, Güney İtalya'daki Foggia'daki göçmen işçilerin durumuna ilişkin Avrupa Parlamentosu'ndaki müdahalesi, çalışma ve yaşam koşullarının derhal iyileştirilmesi çağrısında bulundu.

Kasım 2018, MEKSİKA

CIOAC, CODUC, MST ve UNTA'dan oluşan 150.000'den fazla Frente Authentic del Campo (FAC) üyesinin Ayiala projesinin 107. yıldönümünü kutladığı ova üreticileri tarafından Meksika şehrinde büyük hareketlilik gerçekleşti.

Eylül 2018, RUSYA

İşçiler emeklilik limitlerinin yükseltilmesine karşı seferber oluyor.

27 Eylül 2018, KOSTA RİKA

17 günlük grevin ardından Kosta Rika işçileri ve halkı, hükümetin dayatmakta ısrar ettiği baskıcı mali plana karşı mücadelesini sürdürüyor. San José'nin ana caddeleri, ülke tarihinin en büyük yürüyüşüne tanık oluyor. Hükümetin askeri baskısına rağmen yürüyüşe bir milyon kişi katılıyor.

Ağustos 2018, PARAGUAY

Paraguay'da, işçi sınıfının ve Paraguay halkının kitlesel seferberliğine WFTU bayraklarının eşlik ettiği emeklilik sistemi reformuna karşı kitlesel bir yürüyüş düzenleniyor.

Ağustos 2018, PARAGUAY

Paraguay, toprakları için ve gaspçı oligarkların büyük mülkleri ve toprakları işgal etmesine karşı savaştıkları için 6 yıl hapse mahkum edilen militan çiftçilerin serbest bırakılmasına karar verdi. Bununla birlikte, köylülerin lideri Rubén Villalba, çiftçilerin toprakları için verilen mücadeleyle bağlantılı başka bir nedenden dolayı hapiste tutuluyor, bu nedenle onun serbest bırakılması ve

Paraguay'daki tüm siyasi tutsakların serbest bırakılması için mücadele sürüyor.

Ağustos 2018, TRINIDAD VE TOBAGO

Petrol işçileri, hükümetin Trinidad ve Tobago Petrol Şirketi'nin varlıklarını satma planlarına ve binlerce işçinin işten çıkarılmasına karşı büyük bir mücadele veriyor.

Ağustos 2018, FİLİSTİN

Ahed Tamimi, beş kıtada 85'ten fazla ülkedeki uluslararası dayanışma kampanyası için WFTU'ya, kendisini ve annesini İsrail hapishanelerinden serbest bıraktığı için ve Filistin halkının başkenti Doğu Kudüs olan bağımsız bir ülke için mücadelelerinde savunduğu için teşekkür mesajı gönderdi.

Temmuz 2018, FİLİPİNLER

ABD-Filipinler'in ortak askeri tatbikatlarını ve sözde "savunma" anlaşmalarını kınayan işçiler ve öğrenciler tarafından anti-emperyalist gösteriler ve etkinlikler düzenleniyor.

Temmuz 2018, BANGLADEŞ

Bangladeş'teki özel eğitim kurumlarının öğretmenleri ve çalışanları, hükümetin aylık ödeme talimatı sistemine (MPO) dahil olmak için mücadele ediyor. 10

Haziran 2018'den bu yana eylem yapan öğretmenler ve özel okul çalışanları,

Temmuz ayı başından bu yana Dakka Ulusal Basın Kulübü önünde talepleri karşılanana kadar açlık grevi yapıyor. 5.000 sivil toplum okulunda yaklaşık 80.000 öğretmen, geçen Ocak ayında Bangladeş hükümeti taleplerini yerine getireceğine söz vermesine rağmen, artık MPO sisteminin kapsamı dışındadır.

Haziran 2018, GÜNEY AFRİKA

Güney Afrika'daki Ulusal Maden İşçileri Sendikası (NUM), şirketin müzakere ekibi fiilen müzakere etmediği, yönetimin emirlerini takip ettiği ve NUM tarafından temsil edilen çalışanların taleplerini reddettiği için elektrik şirketi Eskom'u tamamen kapatmaya karar verdi.

Mayıs 2018, BREZİLYA

Brezilyalı petrol işçileri ülke genelinde 72 saatlik bir uyarı grevi yapıyor. 60.000'den fazla kişiyi istihdam eden sektör, başkanlığı devraldığından beri Petrobras özelleştirme gündemini uygulayan, yatırımları azaltan ve fiyatlandırma politikalarında haraç uygulayan Michel Temer'in gayrimeşru hükümetinin neoliberal önlemlerini protesto ediyor. .

14 Mayıs 2018, FİLİSTİN

İsrail güçleri Gazze'de onlarca Filistinliyi katletti. ABD büyükelçiliğinin Tel Aviv'den Kudüs'e taşınmasını protesto eden ve 15 Mayıs 1948'den beri işgal altındaki topraklarına geri dönme hakkı talep eden düzinelerce silahsız Filistinli İsrail güçleri tarafından öldürüldü, yaralandı ve tehdit edildi. En az 14 Filistinli 14 Mayıs'ta Gazze'de hayatını kaybedenler ve 2.000'den fazla kişi yaralandı. 30 Mart'ta protestoların başlamasından bu yana ölü sayısı 100'e ulaştı. İsrail ordusu Filistinli kardeşlerimize soğukkanlılıkla ateş etmeye devam ediyor. Nisan 2018, YUNANİSTAN

DSF, Güneydoğu Akdeniz ve Suriye'deki savaş hazırlıklarına ve emperyalist planlara karşı 13 Nisan'da Atina'daki gösteriye katılıyor.

Mart 2018, PORTEKİZ

Öğretmenler ve memurlar tarafından yıllarca maaşlarının dondurulmasına karşı birkaç günlük grev.

Mart 2018, HİNDİSTAN

6 Mart'ta Nasik'ten Mumbai'ye yürüyen çiftçilerle büyük bir çiftçi yürüyüşü başlıyor. 200 kilometrelik yürüyüş sırasında birçok bölgede kitlesel dayanışma mitingleri düzenleniyor. Etkileyici yürüyüş başarılı oldu ve eyalet hükümetini çiftçilerin taleplerini yazılı olarak kabul etmeye zorladı.

Aralık 2017, ARJANTİN

Arjantin halkı, Arjantin hükümeti tarafından getirilen emeklilik reformuna karşı mücadele ediyor. Yasa, açıkça büyük sermaye ve Arjantin burjuvazisi lehine, ülkedeki emeklilerin ve işçilerin kazandıkları hakları ihlal ediyor.

Aralık 2017, YUNANİSTAN

Yunan işçiler, hükümetin grev hakkını sınırlama girişimlerine karşı protestolar düzenliyor.

Kasım 2017, TÜRKİYE

Türkiye'de ki REAL Market çalışanları, iş kaybını protesto ederek ve Metro Group AG'den ihraç edilen Real Market çalışanları için tazminat talep ederek militan seferberliklerine devam ediyor. Almanya'da dünyanın çeşitli ülkelerinde faaliyet gösteren uluslararası tekel Metro Group AG'nin Real Hypermarkets'i satın almasının ardından Real Hyper marketler iflas etti ve 1.700'den fazla çalışan işten çıkarıldı. Real Hipermarket çalışanları son 4 aydır İstanbul ve diğer illerde gösteriler yaparak tazminatlarını talep ediyor.

Kasım 2017, HİNDİSTAN

Hindistan'ın Delhi kentindeki Parlamento önünde hükümetin emek karşıtı, halk karşıtı politikalarına karşı ülke çapında 3 günlük devasa bir kitle eylemi başladı. Protesto, merkezi sendikaları ve tüm büyük işçi federasyonlarını içeren Merkezi Sendikalar Ortak Platformu tarafından organize ediliyor. Ortak sendika platformu, kömür, çelik, ulaşım, telekomünikasyon, petrol, elektrik, limanlar ve rıhtımlar, mühendisler, inşaat işçileri vb. tüm ana sanayi demiryolları, bankalar, sigorta ve savunma üretim sektörleri gibi ve hizmet sektörlerinden işçileri ve ayrıca merkezi ve eyalet hükümet yetkililerini temsil etmektedir.

7 Kasım 2017, İTALYA

USB, diğer İtalyan Konfederasyonları ile birlikte, hükümet ve Avrupa Birliği tarafından izlenen emek karşıtı politikaya karşı çıkmak için bir genel grev ve seferberlik düzenliyor. Maaş ve emekli maaşlarında artış talep ediyorlar ve güvencesizliğe, kamu işletmelerinin özelleştirilmesine, yabancı düşmanlığına ve ırkçılığa ve ülkelerindeki tekellerin çıkarlarına hizmet eden önlemlere karşı mücadele ediyorlar.

Ekim 2017, FRANSA

Fransa'da işçiler, iş kanunu reformuna, işten çıkarmalara ve sosyal ve kazanılmış haklarına yönelik saldırılara karşı genel grev yapıyorlar.

27 Eylül 2017, GÜNEY AFRİKA

Güney Afrika'da işçi hakları ve kurtuluşu için genel bir KOSATU genel grevi düzenleniyor.

21 Eylül, FRANSA

Fransa genelinde binlerce grevci işçi kapitalist hükümetin emirlerini protesto ediyor.

12 Eylül 2017, FRANSA

FNİK CGT, petrol sektöründe yeni ve eski hükümetlerin emek karşıtı politikalarına karşı bir grev düzenliyor.

Haziran 2017, YUNANİSTAN

PAME'nin Yunanistan'ın Selanik kentinde "Sömürünün, savaşların ve mültecilerin olmadığı bir dünya için tüm ülkelerin işçileriyle birlikte" sloganıyla 2 günlük anti-emperyalist seferberliği.

Mayıs 2017, İSRAİL

İsrail'de "İki Devlet, Bir Umut" sloganıyla düzenlenen barış mitingi binlerce katılımcının Filistin'deki duruma katılmadıklarını dile getirerek çağrıya yanıt verdi.

Nisan 2017, FİLİSTİN

Filistinli savaşı Marwan Barguti, diğer 1600 tutukluyla birlikte açlık grevine başladı. Grevciler tutukluların ve tüm Filistin halkının insan haklarına saygı gösterilmesini talep ediyor.

Mart 2017, BREZİLYA

Brezilya Öğretmenler Konfederasyonu, gerici Michel Temer hükümetinin planladığı Sosyal Güvenlik reformuna karşı 15 Mart'tan itibaren 10 günlük greve gidiyor. Öğretmenler reforma karşı 1 milyon imza topladı ve diğer sektörlerden de kadın erkek tüm işçiler için emeklilik sınırlarını artıran, öğretmenler ve çiftçiler için özel hükümleri kaldıran yasanın geri çekilmesini talep etmelerini istedi. Aynı zamanda, Arjantin'deki öğretmenler de çok günlü bir grevde. Mauricio Macri hükümeti ve yerel yönetimlerin taleplerine uymayan öğretmenlere tepki gösteriliyor.

Şubat 2017, PERU

Peru'da kahraman CGTP tarafından yolsuzluğa karşı düzenlenen büyük protestolar ve ulusal hareketlilikler.

Aralık 2016, BANGLADEŞ

Bangladeş'te bir hafta süren protestoların ardından 1.500 giyim işçisi işten çıkarıldı. İşçiler, 121 işçinin işten çıkarılmasına karşı bir gösteri başlattı ve aylık

16.000 taka (165 £/203 £) asgari ücret talep etti. Şu anda 5.300 taka (55 £ / 67 \$).

Kasım 2016, GÜNEY KORE

Demiryolu ve metro işçileri, hükümetin performans dayalı ücret sistemine karşı ve makul ücret ve maaşlarla istikrarlı istihdam lehine altı hafta boyunca greve gidiyor.

DÜNYANIN GERİ KALANI

İşçilerin 2021'de büyük fabrikaların kapatılmasına ve ekonominin stratejik sektörlerinin özelleştirilmesine tepki gösterdiği Mısır gibi daha birçok ülkede,

Irak, Cezayir ve diğer Afrika ülkeleri, Avusturya, İsveç ve başka yerlerde, öncü işçilerin mücadeleleri ve sendikacılar da yer aldı.

Güncel ihtiyaçlarımızın karşılanabilmesi için militan mücadelelerimize daha da şevkle DEVAM EDECEĞİZ